

06.10.2021

Ärende/3

§ 286

Helsingfors stadsstrategi 2021–2025

HEL 2021-009960 T 00 01 01

Beslut

Stadsfullmäktige beslutade ta upp ärendet till behandling som bråds-
kande på det sätt som avses i 95 § 2 mom. i kommunallagen.

Stadsfullmäktige beslutade bordlägga ärendet.

Behandling

Stadsfullmäktige beslutade enhälligt före den egentliga behandlingen
av ärendet att ta upp ärendet till behandling som brådskande på det
sätt som avses i 95 § 2 mom. i kommunallagen.

Avvikande handläggningsordning

På förslag av ordföranden godkände stadsfullmäktige följande hand-
läggningsordning:

En diskussion i ärendet förs vid detta sammanträde. Förslag som inne-
bär att behandlingen av ärendet avbryts tas upp vid detta sammanträ-
de.

Då diskussionen har avslutats avbryts behandlingen av ärendet fram till
fullmäktiges nästa sammanträde. Behandlingen av ärendet fortsätter
då med en redogörelse och med omröstningar om motförslagen, för-
slagen om att förkasta ärendet och hemställningsklämmarna. Om inga
förslag framställs under diskussionen, behandlas ärendet till slut vid
detta sammanträde.

Första förslaget om återremiss

Ledamoten Jussi Halla-aho understödd av ledamoten Pirkko Ruoho-
nen-Lerner föreslog att stadsfullmäktige återremitterar förslaget som
gäller strategin för ny beredning utgående från att följande frågor beak-
tas:

Utgångspunkten ska vara att staden utvecklas på ett sådant sätt att de
nuvarande stadsbornas ställning och välbefinnande inte försämras.
Helsingfors ska fokusera på att skapa välfärd för de nuvarande stads-
borna, istället för att öka antalet invånare, särskilt med befolkning som
har ett främmande modersmål, varvid det inte finns tillräckligt med
tjänster och bostäder ens för de nuvarande invånarna. Användningen
av gemensamma medel bör prioriteras. Onödiga och skadliga kostna-

der i frågor såsom främjande av ideologi som hänför sig till invandring och klimat- och genuspolitik och överdrivna bygginvesteringar bör skäras ned. De befintliga resurserna ska riktas till kommunernas kärnuppgifter, såsom underhållet av social- och hälsovårdstjänster, skolor och trafikinfrastruktur.

Stadsstrategin ska grunda sig på en realistisk bedömning av nuläget och på de utvecklingstrender som kan räknas ut.

Väsentliga problem och negativa utvecklingstrender för den vanliga helsingforsaren lyfts fram tydligare och lösningar som realistiskt sett kan väntas förbättra situationen erbjuds. I motsats till det som antyds i strategiutkastets första mening, utvecklas staden inte alls till alla delar i en gynnsam riktning, och till stora delar är den negativa utvecklingen en följd av en felaktig analys av läget, felaktiga strategiska mål och felaktiga politiska åtgärder.

Ett centralt mål i strategin ska vara att balansera ekonomin: vi använder endast de pengar vi förtjänar, och lån tas inte ut på de kommande generationernas bekostnad. Uppmärksamhet ska ägnas särskilt åt öppenhet och transparens i budgeteringen. Stadens ska aktivt följa satsningsgraden och utvecklingen av företagets omsättning och investeringar i Helsingfors.

I fråga om offentliga investeringar ska staden noga överväga för vad och hur mycket pengar som används. Staden måste följa kostnadskalkylerna på ett bättre sätt än i nuläget. Staden ska identifiera sin kärnuppgift och överge sidospår, såsom omfattade hälso- och socialservice för illegala invandrare. När staden fokuserar på sin kärnuppgift kan skatterna sänkas. För stadsbon är den bästa euron en sådan euro som stannar i egen ficka och om vars användning hen själv kan bestämma över.

Staden bör som en del av strategin ta i bruk bedömning av företagskonsekvenser i beslutsfattandet. För företagare möjliggör den ekonomiska säkerheten ett tryggt företagande i Helsingfors. Företagare och företag skapar produktiva arbetstillfällen i Helsingfors. Dessutom ska staden beakta företagsvärdena i detaljplaneläggningen och föredra lokala företag i upphandlingarna. Lokala upphandlingar främjar också förverkligandet av klimatmålen, då transportsträckorna blir kortare.

I strategin bör man tydligare lyfta fram den ökade upplevda och faktiska otryggheten på gator och offentliga platser, den ökade grå ekonomin i restaurang-, taxi- och byggbranschen, det växande drogproblemet, det orimliga priset för boende, segregationen i skolor och bostadsområden samt det faktum att Helsingfors ter sig mindre lockande bland dem som försörjer sig själva och därigenom upprätthåller balans i den offentliga

ekonomin. Man måste även öppet konstatera att migrationen i synnerhet från icke-EU-länder matar, upprätthåller och förvärrar alla dessa problem.

Stadens tillväxt är inte ett självändamål, utan tillväxten måste vara kontrollerad och i enlighet med stadens totala fördel.

Strategiutkastet presenterar stadens tillväxt som en enbart positiv och eftersträvansvärd sak. Tillväxt måste dock granskas framför allt som en kvalitativ fråga. Det strategiska målet kan inte vara tillväxt i sig själv, utan att erbjuda möjligheter för hållbar tillväxt. Staden ska inte byggas full på bekostnad av invånarnas närnatur: de överdrivna tillväxtmålen bör slopas också eftersom intensivt bostadsbyggande oundvikligen gnagar på den för helsingforsarna viktiga närnaturen och hobbymöjligheterna och minskar på så sätt invånarnas trivsel och välbefinnande. Malms flygplats och Centralparken ska bevaras, det finns plats för bostäder också på andra ställen. Det ska vara möjligt att omdisponera tomma och underutnyttjade kontorslokaler till bostäder och mycket mer uppmärksamhet ska ägnas åt kvaliteten i byggandet. Helsingfors bör minska det årliga bostadsbyggandet och i detaljplaneprojekten utvärdera byggandets konsekvenser för invånarnas boendetrivsel och tillräckligheten av tjänster. Tillväxten ska begränsas till en nivå där de nuvarande tjänsterna kan produceras för stadens skattebetalare utan att höja skattesatsen.

Staden bör satsa på stadsbornas motionsmöjligheter i Helsingfors. Högklassiga och mångsidiga närmotionsplatser, idrottshallar och planer ska byggas jämnt runt om i staden. Motionsplatserna ska betjäna alla åldersgrupper. Exempelvis Centralparken bör bevaras och värnas om. Även motionsstigen runt Malms flygplats ska bevaras. Närbiblioteken är bildningsmässigt och kulturellt viktiga instanser som ökar välbefinnandet och de ska vara tillgängliga för alla, även äldre och människor som har svårt att röra sig.

Helsingfors ska inte med sin praktiska politik locka till sig inflyttade som lever på socialbidrag, utan arbetsför befolkning och företagare. I strategin ska det betonas att inflyttning baserad på socialskydd minskar, och inte ökar, Helsingfors dragningskraft såväl bland experter som bland turister, eftersom detta ökar osäkerheten, belastar den offentliga servicen, höjer boendekostnaderna, samt skapar segregation i skolorna och bostadsområdena. Man bör notera att t.o.m. hälften av utkomststödet i Helsingfors betalas till personer som talar ett främmande språk. Exempelvis närmare 40 % av sexualbrotten som polisen får kännedom om i hela landet har begåtts av inflyttade och i Helsingfors är andelen ännu större. Ungdomar med invandrarbakgrund bildar gäng och kriminaliteten i samband med dessa är ökad och bekämpningen av sådan

brottslighet bör utgöra en central del i strategin för att göra Helsingfors till en trygg boplats för alla invånare.

Tillväxtmålen i strategin är kraftigt motstridig med alla de övriga målen i strategin. Lösningarna som erbjuds, såsom snabbare bostadsbyggande och ökningen i medlen för positiv särbehandling, har tillsvidare inte löst problemen exempelvis i anknytning till priset på boende eller segregation, och kommer inte att göra det heller i framtiden, särskilt då flyttningsrörelsen som kräver samhälleliga ingripanden bara intensifieras. Social blandning, dvs. att placera svagt integrerade i "bättre" områden är inte en hållbar metod för att bekämpa segregering, eftersom det inte främjar invandrarnas integrering utan endast gömmer den misslyckade integreringen.

Ett misslyckande i bostadspolitiken leder till att nettoskattebetalare flyttar bort från Helsingfors.

I strategiutkastet konstateras att "Helsingfors är en bra stad för alla invånare och besökare där trygghet och alla människors lika rättigheter förverkligas". Denna princip förverkligas alltför ensidigt ur minoriteternas synvinkel. Helsingfors är för närvarande en bra plats dels för dem med höga inkomster och för vilka priset på boende inte utgör något problem och har råd att välja sin egen boplats (och skolan för sina barn), dels för dem som betalar hela sitt boende med samhällets medel. Helsingfors är däremot inte en bra plats för låginkomsttagare och medelinkomsttagare, för dem som arbetar och för dem som själv finansierar sitt boende och sitt liv. Denna tysta majoritet måste ställas i centrum för beslutsfattandet i strategin, och det saknas helt mätare för hur bostadspolitiken lyckas, särskilt för de stadsbor som själva betalar för sitt boende. En central del av utvärderingen av hur strategin lyckas bör vara utvecklingen av boendekostnaderna för de Helsingforsare som själv betalar för sitt boende under strategiperioden i fråga om både ägarboende och hyresboende. Det ska göras en utredning om ändamålsenligheten och förverkligandet av fördelningsgrunderna för kommunala hyresbostäder. Utredningen ska tas in som en central del av utvecklingen av bostadspolitiken.

En central fråga för företag i Helsingfors och företag som överväger Helsingfors som lokaliseringsplats är tillgången till arbetskraft. Tillgången till arbetskraft är centralt förknippad med kostnaderna för boende och transport: om de anställdas löner inte räcker till för boende i Helsingfors eller att resa in till Helsingfors till ett skäligt pris, lönar det sig inte för företaget att vara i Helsingfors. I synnerhet en försämring av tillgängligheten till centrumområdet kan leda till att stadens kärncentrum förtvinar och att centrala funktioner flyttas till omgivningarna längs ringvägarna. En sådan utveckling är inte önskvärd med tanke på

Helsingfors framtid, utan staden måste bevara tillgängligheten till centrumområdena åtminstone på nuvarande nivå och beakta alla trafikformer. Trafiksystemets funktion och uppföljningen av tillgängligheten till olika stadsdelar bör inkluderas i mätarna för strategins framgång.

Serviceutbudet ska utvecklas ur stadsbornas majoritets perspektiv, inte för att upprätthålla segregationen.

Stadens verksamhet och stadsbornas skattefinansierade service ska inte ses framför allt som verktyg för integration av invandrare. Som ett drastiskt exempel kan nämnas att hemvårdsstödet Helsingforstillägg slopas och att mycket små barn uppmuntras till "småbarnspedagogik" under en täckmantel av integration. Integrationsåtgärderna måste riktas till dem som behöver dem, och framför allt måste man sträva efter att minska Helsingfors attraktionskraft för invandrare som inte integreras utan massiva interventioner.

I strategiutkastet nämns att Helsingfors ska kunna bedriva en kraftig intressebevakning gentemot lagstiftaren. Stadens ska aktivt sträva efter att påverka lagstiftningen som gäller migration, eftersom Helsingfors, vid sidan av några andra stora städer, lider mest av skadlig invandring. Staden ska också avhålla sig från att tillhandahålla sådana lagstridiga tjänster eller förmåner som lockar till sig skadlig invandring. Att invandrarna faktiskt gynnas i fördelningen av bostäder som ägs eller förvaltas av staden, understöd som delas ut till invandrarorganisationer, tolktjänster för personer som bott i landet i åratal samt omfattande hälsovårdstjänster för personer som vistas olagligt i landet är exempel på sådana attraktionsfaktorer. Helsingfors ska inte erbjuda asylplatser åt personer som staten har nekat asyl för, utan Helsingfors ska återställa tjänsterna för papperslösa som vistas olagligt i landet till den miniminivå som lagen kräver och sträva efter att minska attraktionsfaktorerna för att stanna i Finland utan saklig grund och uppehållstillstånd. Dessutom ska Helsingfors aktivt främja att personer som vistas olagligt i landet återvänder till sitt hemland.

Tjänsterna ska utvecklas ur användarnas synvinkel så att användarna har skäligena resor till de tjänster de behöver. Centralisering ska undvikas och i samband med tillväxten i förorterna ska man i stället se till att servicenivån i områdena upprätthålls. I tillväxtområdena behövs bland annat nya platser för småbarnspedagogik och skolor samt tjänster för äldreomsorg. För närvarande läggs tjänsterna i förorterna ned trots att man strävar efter att öka invånarantalet, samtidigt som flera skolor och daghem kräver omfattande ombyggnad eller nybyggnad på grund av fukt- och mögelskador.

I synnerhet när det gäller tjänster för äldre och personer med funktionsnedsättning bör man ägna uppmärksamhet åt tjänsternas kvalitet och det välbefinnande som tjänsterna ger användarna i stället för låga enhetskostnader för produktionen av tjänster. Närståendevården ska vara ett verkligt alternativ till andra vårdformer och stödet till närståendevårdare ska vara effektivt och tillräckligt. Stödet för närståendevård ska omfatta både ekonomiskt understöd och vilotider för närståendevårdare från tungt vårdarbete. Särskild uppmärksamhet ska ägnas åt kvaliteten på tillfällig vård och intervallvård, så att närståendevårdare sin ledighet.

Barn och unga är vår framtid. Helsingfors ska som en central fråga i sin nya stadsstrategi ta upp målet att snabbt stärka mentalvårdstjänsterna särskilt för barn och unga. Tyngdpunkten för stärkandet ska ligga på primärvården, stärkandet av elevvården i skolorna samt andra stödjande tjänster, såsom att avveckla köerna för familjerådgivningsbyråerna och förbättra resurserna. Dessa tjänster räcker ofta vid lindriga och måttliga mentala störningar. Tjänster med otillräckliga resurser och alarmerande långa köer i alla dessa tjänster på basnivå har i allt högre grad lett till att barn och unga får tillgång till vård genom att till slut direkt bli, ofta i en ofta allvarlig krissituation, en patient för den överbelastade specialiserade sjukvården.

Otillräckliga resurser och alltför långa kötider i tjänsterna på basnivån orsakar en flaskhals inom den specialiserade sjukvården - endast de mest kritiskt får tillgång till dem, medan remisserna för även tämligen svårt insjuknade ofta inte godkänns och dessa barn och unga blir bl.a. beroende av elevvården i skolan, även om elevvården inte har möjligheter att bl.a. diagnostisera eller behandla psykiatriska sjukdomar. De psykiatriska symptomen och remissinstanserna bland barn och unga ökar från år till år, och coronan har tydligt ökat bland annat antalet patienter med ångest och ätstörningar. Denna stora grupp barn och unga hotar att falla helt utanför vårt samhälle i och med att situationerna blir kroniska, och vi har varken moraliskt eller ekonomiskt råd med det. Staden måste öka den psykiatriska hjälpen till barn och unga som egen produktion, eftersom köerna till den specialiserade sjukvården är för långa.

Helsingfors bör inte öka de engelskspråkiga tjänsterna eller tjänsterna på invandrarnas modersmål, eftersom detta främjar att utlänningarna håller sig till sina egna kretsar och försvårar deras integration på arbetsmarknaden och i samhället.

Större uppmärksamhet än för närvarande ska ägnas åt personalen inom fostran och utbildning samt social- och hälsovården- och räddningsväsendet.

Helsingfors bör fästa större uppmärksamhet än för närvarande vid arbetsförhållandena för social- och hälsovårdens och räddningsverkets personal och lönenivån för personalen inom dessa branscher samt fostran och utbildning, i synnerhet i förhållande till de höga levnadskostnaderna i Helsingfors. Staden ska i första hand hänvisa förmånliga bostäder som staden äger eller förvaltar till sådana personer som arbetar inom kritiska branscher som lider av brist på arbetskraft, såsom social- och hälsovårdstjänster eller undervisnings- och småbarnspedagogiska uppgifter. Bristen på arbetskraft inom dessa branscher beror framför allt på att den lön som betalas inom dessa branscher inte räcker till för boendekostnaderna i Helsingfors.

När vårdsreformen träder i kraft ska särskild uppmärksamhet ägnas åt räddningsverkets utryckningsberedskap och resurser. Helsingfors räddningsverk sköter serviceproduktionen inom räddningsväsendet och den prehospitala akutsjukvården i vår stad och situationen bör bevaras som sådan. Helsingfors räddningsverk är en effektiv och yrkeskunnig hjälporganisation för den första linjen, en grundpelare för säkerheten som inte ska skrotas. Lönenivån för brandmän är fortfarande lägre än i grannkommunerna och för att säkerställa att arbetskraften är stabil och tillgänglig måste löneprogrammet för brandmän fortsätta.

Uppföljningen av genomförandet av strategin ska grunda sig på mätning av väsentliga frågor

Eftersom beslutsfattandet ska grunda sig på kunskap och fakta, och man ska kunna lära sig av sina misstag, är det av största vikt att uppfyllelsen av målen i strategin och effektiviteten av de politiska åtgärderna följs upp med hjälp av meningsfulla kriterier. Befolkningstillväxten och flyttningsrörelsen är den största faktorn som påverkar utvecklingen i Helsingfors. Hur integreringen av inflyttade har lyckats ska mätas exempelvis enligt sysselsättnings- och arbetslöshetsgraden, avhopp från skolan, och klientskap hos socialskyddet bland personer med ett främmande språk som modersmål, och genom att granska utvecklingen av dessa.

Enkäter som mäter trivseln bland inflyttade eller tillgängligheten av integrationstjänster och förmåner är inte ett ändamålsenligt sätt att mäta integrationen. Om en utveckling mot det bättre inte kan uppfattas under strategiperioden är det viktigt att man slopar sådana politiska metoder som inte fungerar. Stadens ska också reda ut om invandrargruppernas nuvarande integreringsgrad skiljer sig från motsvarande grad i kontrollstäder såsom Stockholm och Köpenhamn, då invandrarnas andel i dessa städer var på samma nivå som i Helsingfors i dag.

Andra förslaget om återremiss

Ledamoten Mika Ebeling understödd av ledamoten Pirkko Ruohonen-Lerner föreslog att stadsfullmäktige återremitterar Helsingfors stadsstrategi 2021-2025 för ny beredning utgående från att programmet förhåller sig mer positivt till småbarnspedagogik som sker i hemmet.

I programmet bör man även beakta en säker tillgång till energi, för annars finns risken att vi själva orsakar en energikris.

Omröstningsordning

Förslagen om återremiss togs separat upp till omröstning.

1 omröstningen

Fortsatt behandling av ärendet JA, återremiss NEJ

JA-förslag: Behandlingen fortsätter

NEJ-förslag: Stadsfullmäktige återremitterar förslaget som gäller strategin för ny beredning

Ja-röster: 72

Hilkka Ahde, Mahad Ahmed, Outi Alanko-Kahiluoto, Pentti Arajärvi, Paavo Arhinmäki, Sirpa Asko-Seljavaara, Harry Bogomoloff, Silja Borgarsdóttir Sandelin, Maaret Castrén, Fatim Diarra, Elisa Gebhard, Nora Grotenfelt, Tuula Haatainen, Mia Haglund, Juha Hakola, Timo Harakka, Atte Harjanne, Joel Harkimo, Eveliina Heinäluoma, Titta Hiltunen, Mari Holopainen, Veronika Honkasalo, Shawn Huff, Anniina Iskanius, Ville Jalovaara, Mikael Jungner, Jukka Järvinen, Arja Karhuvaara, Emma Kari, Elina Kauppila, Otso Kivekäs, Laura Kolbe, Laura Kolehmainen, Vesa Korkkula, Sini Korpinen, Minja Koskela, Heimo Laaksonen, Nina Katariina Miettinen, Sami Muttilainen, Seija Muurinen, Björn Månsson, Tuomas Nevanlinna, Matti Niiranen, Dani Niskanen, Johanna Nuorteva, Matias Pajula, Jenni Pajunen, Pia Pakarinen, Amanda Pasanen, Terhi Peltokorpi, Petrus Pennanen, Marcus Rantala, Tuomas Rantanen, Risto Rautava, Nasima Razmyar, Wille Rydman, Sari Sarkomaa, Pekka Sauri, Mirita Saxberg, Daniel Sazonov, Anni Sinnemäki, Osmo Soininvaara, Nina Suomalainen, Ilkka Taipale, Pilvi Torsti, Tuomas Tuomi-Nikula, Elina Valtonen, Reetta Vanhanen, Juhana Vartiainen, Sinikka Vepsä, Sanna Vesikansa, Maarit Vierunen

Nej-röster: 10

Mika Ebeling, Jussi Halla-aho, Nuutti Hyttinen, Pia Kopra, Laura Korpinen, Teija Makkonen, Mikko Paunio, Mika Raatikainen, Mari Rantanen, Pirkko Ruohonen-Lerner

Frånvarande: 3

Harry Harkimo, Maria Ohisalo, Suldaan Said Ahmed

06.10.2021

Ärende/3

Stadsfullmäktige beslutade fortsätta behandlingen av ärendet.

2 omröstningen

Fortsatt behandling av ärendet JA, återremiss NEJ

JA-förslag: Behandlingen fortsätter

NEJ-förslag: Helsingfors stadsfullmäktige återremitterar Helsingfors stadsstrategi 2021-2025 för ny beredning

Ja-röster: 72

Hilkka Ahde, Mahad Ahmed, Outi Alanko-Kahiluoto, Pentti Arajärvi, Paavo Arhinmäki, Sirpa Asko-Seljavaara, Harry Bogomoloff, Silja Borgarsdóttir Sandelin, Maaret Castrén, Fatim Diarra, Elisa Gebhard, Nora Grotenfelt, Tuula Haatainen, Mia Haglund, Juha Hakola, Timo Harakka, Atte Harjanne, Joel Harkimo, Eveliina Heinäluoma, Titta Hiltunen, Mari Holopainen, Veronika Honkasalo, Shawn Huff, Anniina Iskanius, Ville Jalovaara, Mikael Jungner, Jukka Järvinen, Arja Karhuvaara, Emma Kari, Elina Kauppila, Otso Kivekäs, Laura Kolbe, Laura Kolehmainen, Vesa Korkkula, Sini Korpinen, Minja Koskela, Heimo Laaksonen, Nina Katariina Miettinen, Sami Muttilainen, Seija Muurinen, Björn Månsson, Tuomas Nevanlinna, Matti Niiranen, Dani Niskanen, Johanna Nuorteva, Matias Pajula, Jenni Pajunen, Pia Pakarinen, Amanda Pasanen, Terhi Peltokorpi, Petrus Pennanen, Marcus Rantala, Tuomas Rantanen, Risto Rautava, Nasima Razmyar, Wille Rydman, Sari Sarkomaa, Pekka Sauri, Mirita Saxberg, Daniel Sazonov, Anni Sinnemäki, Osmo Soininvaara, Nina Suomalainen, Ilkka Taipale, Pilvi Torsti, Tuomas Tuomi-Nikula, Elina Valtonen, Reetta Vanhanen, Juhana Vartiainen, Sinikka Vepsä, Sanna Vesikansa, Maarit Vierunen

Nej-röster: 10

Mika Ebeling, Jussi Halla-aho, Nuutti Hyttinen, Pia Kopra, Laura Korpinen, Teija Makkonen, Mikko Paunio, Mika Raatikainen, Mari Rantanen, Pirkko Ruohonen-Lerner

Frånvarande: 3

Harry Harkimo, Maria Ohisalo, Suldaan Said Ahmed

Stadsfullmäktige beslutade fortsätta behandlingen av ärendet.

Motförslag

Ledamoten Jussi Halla-aho understödd av ledamoten Nuutti Hyttinen föreslog följande tillägg till avsnittet "Uppföljning och genomförande av strategin"

"Eftersom beslutsfattandet ska grunda sig på kunskap och fakta, och man ska kunna lära sig av sina misstag, är det av

största vikt att uppfyllelsen av målen i strategin och effektiviteten av de politiska åtgärderna följs upp med hjälp av meningsfulla kriterier. Befolkningstillväxten och flyttningsrörelsen är den största faktorn som påverkar utvecklingen i Helsingfors. Hur integreringen av inflyttade har lyckats ska mätas exempelvis enligt sysselsättnings- och arbetslöshetsgraden, avhopp från skolan, och klientskap hos socialskyddet bland personer med ett främmande språk som modersmål, och genom att granska utvecklingen av dessa. Enkäter som mäter trivseln bland inflyttade eller tillgängligheten av integrationstjänster och förmåner är inte ändamålsenliga sätt att mäta integrationen. Om en utveckling mot det bättre inte kan uppfattas under strategiperioden är det viktigt att man slopar sådana politiska metoder som inte fungerar. Stadens ska också reda ut om invandrargruppernas nuvarande integreringsgrad skiljer sig från motsvarande grad i kontrollstäder såsom Stockholm och Köpenhamn, då invandrarnas andel i dessa städer var på samma nivå som i Helsingfors i dag."

Hemställningsklämmor

Under diskussionen framställdes fyra förslag till hemställningsklämmor.

Ledamoten Mikael Jungner understödd av ledamoten Joel Harkimo föreslog följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter att man reder ut möjligheten för att skapa en plan för att främja deliberativ demokrati i Helsingfors.

Ledamoten Nuutti Hyttinen understödd av ledamoten Mari Rantanen föreslog följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter då den godkänner stadsstrategin att man utreder möjligheten att använda utvecklingen av boendekostnaderna i staden, både absolut och i förhållande till löneutvecklingen och utvecklingen av summan för bostadsbidrag, som en mätare för hur stadsstrategin har lyckats.

Ledamoten Pilvi Torsti understödd av ledamoten Hilikka Ahde föreslog följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter vid godkännandet av strategin att det utreds om det är möjligt att ordna en fest för hela staden för att markera att vår stad har klarat sig ur den historiska coronabegränsningstiden och som tack för alla som under den här tiden har varit tvungna att kämpa extra till förmån för andra.

Ledamoten Nuutti Hyttinen understödd av ledamoten Mari Rantanen föreslog följande hemställningskläm:

Stadsfullmäktige förutsätter vid godkännandet av strategin att det utreds om det är möjligt att bilda en mätare för hur strategin har lyckats av utvecklingen i tiden som helsingforsare som jobbar i Helsingfors, helsingforsare som jobbar i grannkommunerna och även arbetstagare från övriga Nyland som jobbar i Helsingfors använder för arbetsresor.

Ordföranden konstaterade att diskussionen har avslutats och att behandlingen av ärendet fortsätter vid nästa sammanträde.

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Marko Karvinen, strategichef, telefon: 310 36257
marko.karvinen(a)hel.fi
Markus Kühn, strategidirektör, telefon: 310 15281
markus.kuhn(a)hel.fi

Bilagor

- 1 Helsingfors stadsstrategi 2021-2025
- 2 Henkilöstötoimikunnan_lausunto

Sökande av ändring

Förbud mot sökande av ändring, beredning eller verkställighet

Beslutsförslag

Stadsfullmäktige tar upp ärendet till behandling som brådskande på det sätt som avses i 95 § 2 mom. i kommunallagen.

Stadsfullmäktige beslutar godkänna stadsstrategin för åren 2021-2025. (Bilaga 1). Stadsstrategin är utgångsläget för beredningen av fullmäktigeperiodens budget och verksamhetsplan.

Samtidigt beslutar stadsfullmäktige att genomförandet av strategin utvärderas och följs upp som en del av den årliga uppföljningen av ekonomin och verksamheten, samt med hjälp av strategiska mätare som kontinuerligt uppdateras och är transparenta för stadsborna och med utvärderingssamtal i stadsfullmäktige, halvvägs i fullmäktigeperioden och i dess slut.

Föredragandens motiveringar

Stadsfullmäktiges och nämndernas strategiarbete

Nya stadsfullmäktige inledde sitt strategiarbete med ett seminarium 12–13.8.2021. På seminariet gjorde fullmäktige en bedömning av nuläget och ändringarna i stadens omvärld som en utgångspunkt för beredningen av stadsstrategin för fullmäktigeperioden 2021-2025. Som underlag för strategiarbetet på seminariet hade man berett de analyser som kommunallagen förutsätter. Fullmäktigeseminariums material bestod av en rapport över omvärlden samt presentationer.

Materialet har publicerats på stadens internetsidor

<https://www.hel.fi/helsinki/fi/kaupunki-ja-hallinto/paatoksenteke/kaupunginvaltuusto/valtuustoseminaari-elokuu-2021> .

I början av sin mandatperiod organiserade sig de nya sektornämnderna för introduktions- och strategiseminarier där man diskuterade stadsstrategins teman under ledning av de biträdande borgmästarna.

Borgmästaren har bitt de ledande tjänsteinnehavarna om uppskattningar och åsikter för hur man löser frågor som behöver besvaras i stadsstrategin 2021-2025. Borgmästaren har förhandlat stadsstrategins innehåll med de biträdande borgmästarna och fullmäktigegrupperna. Under augusti-september har man varje vecka haft strategiska diskussioner i stadens ledningsgrupp med borgmästarna och de ledande tjänsteinnehavarna.

Kommunstrategin i kommunallagen

Det föreskrivs om en kommunstrategi i kommunallagen (410/2015). Kommunstrategin ska grunda sig på en bedömning av nuläget i kommunen samt av framtida förändringar i omvärlden och deras inverkan på fullgörandet av kommunens uppgifter. I kommunstrategin ska full-

mäktige också ange hur genomförandet av strategin utvärderas och följs upp.

I kommunstrategin beslutar fullmäktige om de långsiktiga målen för kommunens verksamhet och ekonomi. I kommunstrategin ska hänsyn tas till (1) främjandet av kommuninvånarnas välfärd, (2) ordnandet och produktionen av tjänster, (3) de mål för tjänsterna som sätts upp i lagar som gäller kommunernas uppgifter, (4) ägarpolitiken, (5) personalpolitiken, (6) kommuninvånarnas möjligheter att delta och påverka och (7) utvecklandet av livsmiljöns och områdets livskraft.

Enligt motiveringarna i kommunallagen är målet att minska behovet av separata, sektorspecifika planer. Budgeten och ekonomiplanen ska göras upp på så sätt att de förverkligar kommunstrategin och garanterar förutsättningarna för att sköta kommunens uppgifter. I budgeten och ekonomiplanen godkänns målen för kommunens och kommunkoncernens verksamhet och ekonomi.

Analys av omvärlden

Nulägesrapporten och de uppskattade förändringarna, vilka grundar sig på forskningsdata, statistik och en beskrivning av stadens tjänster, har samlats i omvärldsanalysen.

Analysen omfattar informationsmässigt de viktiga innehållsområden som kommunallagen förutsätter av kommunstrategin: invånarnas välfärd, ordnandet och produktionen av tjänster, målen för tjänsterna, ägarpolitiken, personalpolitiken, kommuninvånarnas möjligheter att delta och påverka och utvecklandet av livsmiljöns och områdets livskraft.

Omvärldsanalysen har utarbetats i samarbete mellan stadskansliet och sektorerna våren 2021.

Helsingfors omvärldsanalys, som uppdateras kontinuerligt, finns att läsa på internet på: <https://toimintaymparisto.hel.fi/>

Uppföljning och genomförande av stadsstrategin

Målen i stadsstrategin beaktas i beredningen av budgetförslaget 2022 och förslaget till ekonomiplan 2022-2024 och i beredningen av andra budgetar och åtgärder under fullmäktigeperioden.

Centralförvaltningen, sektorerna och dottersammanslutningarna ska förverkliga stadsstrategins riktlinjer i sin verksamhet.

De mest centrala målsättningarna som följs upp i strategin utgör en viktig grund för den årliga planeringen av verksamheten och målen i stadens sektorer och funktioner.

06.10.2021

Ärende/3

Stadsstrategins målsättningar följs upp med kvalitativa och numeriska mätare. Stadsfullmäktige och stadsstyrelsen följer upp de centrala målsättningarna på fastslagna punkter; halvvägs i fullmäktigeperioden och i dess slut. Dessutom ska stadens ledningsgrupp regelbundet följa upp avgörande framgångar, utmaningar och konsekvenser av stadsstrategin, som en del av uppföljningen av ekonomin och verksamheten.

I sitt verkställighetsbeslut kommer stadsstyrelsen att starta centrala strategiska program och åtgärdspaket på stadsnivå.

Behandling av ärendet som brådskande

Om ett ärende är brådskande kan fullmäktige enligt 95 § 2 mom. i kommunallagen besluta att ta upp ärendet till behandling trots att det inte har nämnts i kallelsen till sammanträdet.

Ärendet har inte nämnts på föredragningslistan för fullmäktiges sammanträde 6.10.2021, som har skickats elektroniskt tillsammans med möteskallelsen 30.9.2021. Med beaktande av att man har förberett sig på strategibehandlingens tidtabell redan under våren 2021 genom att anteckna den planerade tidtabellen för kännedom i stadsstyrelsen, är det motiverat att behandlingen av ärendet i stadens organ lyckas enligt det föreslagna sättet. Ärendet är därmed brådskande.

Föredragande

Stadsstyrelsen

Upplysningar

Marko Karvinen, strategichef, telefon: 310 36257
marko.karvinen(a)hel.fi
Markus Kühn, strategidirektör, telefon: 310 15281
markus.kuhn(a)hel.fi

Bilagor

- 1 Helsingfors stadsstrategi 2021-2025
- 2 Henkilöstötoimikunnan_lausunto

Bilagematerial

- 1 Kaupunginvaltuuston seminaarin tallenne, elokuu 2021
- 2 Toimintaympäristöanalyysi

Sökande av ändring

Förbud mot sökande av ändring, beredning eller verkställighet

För kännedom

Alla stadens nämnden och direktioner
Förvaltningarna och affärsverken

06.10.2021

Ärende/3

Dottersammanslutningarna

Beslutshistoria

Kaupunginhallitus 04.10.2021 § 715

HEL 2021-009960 T 00 01 01

Päätös

Kaupunginhallitus esitti kaupunginvaltuustolle seuraavaa:

Kaupunginvaltuusto ottaa asian käsiteltäväkseen kiireellisenä kuntalain 95 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Kaupunginvaltuusto päättää hyväksyä kaupunkistrategian vuosiksi 2021–2025. (Liite 1). Kaupunkistrategia on lähtökohtana valmisteltaessa valtuustokauden talousarvioita ja toimintasuunnitelmia.

Samalla kaupunginvaltuusto päättää, että strategian toteuttamista arvioidaan ja seurataan osana vuosittaista talouden ja toiminnan seuranta, jatkuvasti päivittyvällä ja kaupunkilaisille läpinäkyvällä strategisten mittareiden seurannalla sekä kaupunginvaltuuston arviointikeskusteluihin valtuustokauden puolivälissä ja lopussa.

Käsittely

04.10.2021 Ehdotuksen mukaan

Esittelijä lisäsi esitykselle liitteeksi 3 henkilöstötoimikunnan lausunnon.

Palautusehdotus:

Jussi Halla-aho: Kaupunginhallitus palauttaa esityksen valmisteltavaksi siten, että siinä huomioidaan seuraavat seikat:

Tavallisen helsinkiläisen kannalta oleellisia ongelmia ja kielteisiä kehitystrendejä nostetaan selkeämmin esille ja tarjotaan ratkaisuja, jotka kohdistuvat näihin ongelmiin ja joiden voidaan realistisesti olettaa parantavan tilannetta. Toisin kuin strategialuonnoksen ensimmäisessä virkkeessä annetaan ymmärtää, kaupunki ei kehity läheskään kaikilta osin myönteiseen suuntaan, ja suurelta osin huono kehitys on seurausta väärästä tilanneanalyysistä, vääristä strategisista tavoitteista ja vääristä politiikkatoimista.

Strategiassa tulee nostaa selkeämmin esille esimerkiksi lisääntyvä koettu ja todellinen turvattomuus kaduilla ja julkisissa tiloissa, harmaan talouden lisääntyminen etenkin ravintola-, taksi- ja rakennusalailla, kasvava huumeongelma, asumisen sietämätön hinta, koulujen ja asui-

nalueiden eriytyminen sekä Helsingin vetovoiman väheneminen itsensä elättävien ja siten julkisen talouden tasapainoa ylläpitävien ihmisten silmissä. On myös todettava avoimesti, että maahanmuutto etenkin EU-alueen ulkopuolelta ruokkii, ylläpitää ja pahentaa kaikkia näitä ongelmia.

Strategialuonnos esittää kaupungin kasvun yksinomaan myönteisenä ja tavoiteltavana asiana. Kasvua on kuitenkin tarkasteltava ennen kaikkea laadullisena kysymyksenä. Strategisena tavoitteena ei pidä olla kasvu sinänsä vaan kestävä kasvun mahdollistaminen. Helsingin ei tule käytännön politiikallaan houkuttaa sosiaaliturvan varassa elävää maahanmuuttajaväestöä vaan työssäkäyvää väestöä ja yrittäjiä. Strategiassa on korostettava, että sosiaaliturvaperäinen väestönkasvu vähentää, eikä lisää, Helsingin houkuttelevuutta sekä osaajien että matkailijoiden silmissä, koska se lisää turvattomuutta, kuormittaa julkisia palveluja, nostaa asumisen hintaa sekä eriyttää kouluja ja asuinalueita. On huomattava, että jopa puolet toimeentulotukimenoista maksetaan Helsingissä vieraskieliselle väestölle. Esimerkiksi poliisin tietoon tulleista seksuaalirikoksista lähes 40% on maahanmuuttajien tekemiä koko maan tasolla, ja Helsingissä osuus on vielä suurempi. Maahanmuuttajataustaisten nuorten jengiytyminen ja siihen liittyvä väkivaltarikollisuus on tunnistettu ilmiö.

Strategialuonnoksessa esitetyt kasvutavoitteet ovat jyrkässä ristiriidassa strategian kaikkien muiden tavoitteiden kanssa. Esitetyt ratkaisukeinot, kuten asuntorakentamisen kiihdyttäminen ja pd-raham lisääminen, eivät ole tähän mennessä ratkaisseet esimerkiksi asumisen hintaan tai segregatioon liittyviä ongelmia, eivätkä tietenkään ratkaise niitä jatkossakaan, etenkin, kun yhteiskunnan väliintuloja edellyttävä muutto-liike vain kiihtyy. Sosiaalinen sekoittaminen, eli heikosti integroituneen väestön ripottelu ”paremmille” alueille, ei ole kestävä tapa torjua segregatiota, koska se ei edistä maahantulijoiden integroitumista vaan ainoastaan kätkee integraation epäonnistumisen.

Strategialuonnoksessa todetaan, että ”Helsinki on kaikille asukkailleen ja vierailijoille hyvä kaupunki, jossa turvallisuus ja kaikkien ihmisten yhtäläiset oikeudet toteutuvat”. Tätä periaatetta toteutetaan liian yksipuolisesti vähemmistöjen näkökulmasta. Helsinki on tällä hetkellä hyvä paikka yhtäältä hyvätuloisille, joille asumisen hinta ei ole ongelma ja joilla on varaa valita oma asuinpaikkansa (ja lastensa koulu), ja toisaalta niille, jotka maksattavat asumisensa kokonaan yhteiskunnan varoista. Sen sijaan Helsinki ei ole hyvä paikka pieni- ja keskituloisille, työssäkäyville ja oman asumisensa ja elämisensä rahoittaville ihmisille. Tämä hiljainen enemmistö tulee ottaa strategiassa päätöksenteon keskiöön.

Kaupungin toimintoja ja kaupunkilaisten verorahoitteisia palveluja ei tule nähdä ennen kaikkea välineinä maahanmuuttajien kotouttamiseen. Räikeänä esimerkkinä voidaan mainita kotihoidontuen Helsinki-lisän poistaminen ja hyvin pienten lasten patistaminen ”varhaiskasvatukseen” kotouttamisen varjolla. Kotouttamistoimenpiteiden pitää kohdistua niihin, jotka sellaisia tarvitsevat, ja ennen kaikkea on pyrittävä vähentämään Helsingin houkuttelevuutta sellaisten tulijoiden silmissä, jotka eivät kotoudu ilman massiivisia interventioita. Kuten strategialuonnoksessa todetaan, Helsingin on tehostettava edunvalvontaansa lainsäätäjän suuntaan. Kaupungin tulee aktiivisesti pyrkiä vaikuttamaan maahanmuuttoa koskevaan lainsäädäntöön, koska Helsinki, muutaman muun suuren kaupungin ohella, on haitallisen maahanmuuton suurin kärsijä. Kaupungin tulee myös pidättäytyä tarjoamasta sellaisia lakiin perustumattomia palveluja tai etuja, jotka houkuttelevat haitallista maahanmuuttoa. Maahanmuuttajien tosiasiallinen suosiminen kaupungin omistamien tai hallinnoimien asuntojen jaossa, maahanmuuttajajärjestöille jaettavat avustukset, maassa vuosia asuneille järjestettävät tulkkipalvelut sekä laittomasti maassa oleville tarjottavat laajat terveystalvelut ovat esimerkkejä tällaisista vetotekijöistä.

Helsingin ei myöskään tule lisätä englanninkielisiä palveluja, koska tämä edistää ulkomaalaisväestön kuplautumista ja vaikeuttaa sen integroitumista työmarkkinoille ja yhteiskuntaan.

Helsingin tulee ohjata omistamiaan tai hallinnoimiaan edullisia asuntoja ensisijaisesti sellaisille henkilöille, jotka työskentelevät työvoimapulasta kärsivillä kriittisillä aloilla, kuten sosiaali- ja terveystalveluissa tai opetus- ja varhaiskasvatustehtävissä. Näiden alojen työvoimapula johtuu ennen kaikkea siitä, että niillä maksettava palkka ei riitä asumiskustannuksiin Helsingissä.

Yliampuista kasvutavoitteista on luovuttava myös siksi, että kiivas asuntorakentaminen väistämättä nakertaa helsinkiläisille tärkeää lähi- luontoa ja siten vähentää asukkaiden viihtyvyyttä ja hyvinvointia.

Koska päätöksenteon on perustuttava tosiasioihin ja tietoon, ja koska tehdyistä virheistä on voitava oppia, on ensiarvoisen tärkeää, että strategian tavoitteiden toteutumista ja politiikkatoimien vaikuttavuutta seurataan mielekkäillä kriteereillä. Väestönkasvu ja muuttoliike ovat suurin Helsingin kehitykseen vaikuttava tekijä. Tulijoiden kotoutumisen onnistumista on arvioitava esimerkiksi vieraskielisten työllisyys- ja työttömyysastetta, koulupudokkuutta ja sosiaaliturvan asiakkuutta sekä niiden kehitystä tarkastelemalla. Tulijoiden viihtymistä mittaavat kyselyt tai kotouttamispalvelujen ja etuuksien saatavuus eivät ole yhteiskunnan kannalta merkityksellisiä tapoja mitata kotoutumista. Jos kehitystä parempaan suuntaan ei ole nähtävissä strategiakauden aikana, on tär-

keää, että toimimattomista politiikkakeinoista luovutaan. Tulee myös selvittää, eroaako eri maahanmuuttajaryhmien tämänhetkinen integroitumisaste verrokkikaupunkien, kuten Tukholman ja Kööpenhaminan, tilanteesta silloin, kun maahanmuuttajien väestöosuus näissä kaupungeissa oli Helsingin tämänhetkiselä tasolla.

Jussi Halla-ahon palautusehdotusta ei kannatettu, joten se raukesi.

Vastaehdotus:

Jussi Halla-aho: Lisäys osioon "Strategian seuranta ja toteutus":

"Koska päätöksenteon on perustuttava tosiasioihin ja tietoon, ja koska tehdyistä virheistä on voitava oppia, on ensiarvoisen tärkeää, että strategian tavoitteiden toteutumista ja politiikkatoimien vaikuttavuutta seurataan mielekkäillä kriteereillä. Väestönkasvu ja muuttoliike ovat suurin Helsingin kehitykseen vaikuttava tekijä. Tulijoiden kotoutumisen onnistumista on arvioitava esimerkiksi vieraskielisten työllisyys- ja työttömyysastetta, koulupudokkuutta ja sosiaaliturvan asiakkuutta sekä niiden kehitystä tarkastelemalla. Tulijoiden viihtymistä mittaavat kyselyt tai kotouttamispalvelujen ja etuuksien saatavuus eivät ole yhteiskunnan kannalta merkityksellisiä tapoja mitata kotoutumista. Jos kehitystä parempaan suuntaan ei ole nähtävissä strategiakauden aikana, on tärkeää, että toimimattomista politiikkakeinoista luovutaan. Tulee myös selvittää, eroaako eri maahanmuuttajaryhmien tämänhetkinen integroitumisaste verrokkikaupunkien, kuten Tukholman ja Kööpenhaminan, tilanteesta silloin, kun maahanmuuttajien väestöosuus näissä kaupungeissa oli Helsingin tämänhetkiselä tasolla."

Jussi Halla-ahon vastaehdotusta ei kannatettu, joten se raukesi.

Jussi Halla-aho jätti päätöksestä eriävän mielipiteen, joka oli perusteluiltaan saman sisältöinen kuin palautusehdotus.

30.09.2021 Pöydälle

Esittelijä

pormestari
Juhana Vartiainen

Lisätiedot

Marko Karvinen, strategiapäällikkö, puhelin: 310 36257
marko.karvinen(a)hel.fi
Markus Kühn, strategijahtaja, puhelin: 310 15281
markus.kuhn(a)hel.fi